

LETNIK XXIX, NOVEMBER-DECEMBER 2021

Mir
11-12

Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: PRIPRAVA NA RAZODETJE SKRIVNOSTI V
SPOROČILIH ZADNJIH LET

***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlovič Lunetti
25. avgusta 2021***

»Dragi otroci!

Z radostjo vas vse kličem, otročki, ki ste se odzvali mojemu klicu,
bodite radost in mir.

Pričujte s svojim življenjem za nebesa, ki vam jih prinašam.
Čas je, otročki, da bi bili odsev moje ljubezni za vse tiste, ki ne ljubijo
in katerih srca je osvojilo sovraštvo.

Ne pozabite: Jaz sem z vami in posredujem za vse vas pri svojem sinu Jezusu,
da vam da svoj mir.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlovič Lunetti
25. septembra 2021***

»Dragi otroci!

Molite, pričujte in se radujte z menoj, kajti Najvišji me še naprej pošilja,
da vas vodim po poti svetosti.

Zavedajte se, otročki, da je življenje kratko in da vas čaka večnost,
da z vsemi svetniki slavite Boga s svojim bitjem.

Ne skrbite, otročki, za zemeljske stvari, ampak hrepenite po nebesih. Nebesa
bodo vaš cilj in radost bo zavladala v vašem srcu.

Z vami sem in vas vse blagoslovim s svojim materinskim blagoslovom.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

**OSREDNJA TEMA: PRIPRAVA NA
RAZODETJE SKRIVNOSTI V
SPOROČILIH ZADNJIH LET ... 6**

INTERVJU

Niko Rupnik ... 10

V SPOMIN

P. Slavko Barbarić, OFM ... 16

SVETNICA 20. STOLETJA

Bl. Sandra Sabattini ... 18

PRIČEVANJA

Glas mladih o Mladifestu ... 23

**MEDŽUGORSKO-KITAJSKI
KONGRES ... 28**

MOLITEV

Pričakovanje prihoda ... 32

RAZMIŠLJANJE

Čas Marijinih apostolov, 1. del ... 34

PRIČEVANJE

Vztrajati in iskati rešitev ... 38

SPODBUDE s. Emmanuel

Po poti svetosti v nebesa ... 40

MARIJINI OBROKI ... 45

ROMANJA ... 46

ZADNJA VEST ... 47

KOLOFON ... 47

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Koledar, ki ga kot običajno prilagamo zadnji številki revije v letu, nam prav otipljivo kaže, da v večnost odhaja še eno leto človeške zgodovine. Ne moremo reči, da je bilo lepo, niti da je bilo grdo, vsekakor pa ostaja poučno ... Kdo pa nam v zmedi, ki jo vsi čutimo, pravzaprav daje prave nauke? Koga velja danes poslušati in komu gre sploh verjeti?

Marsikdo poreče: Nikomur! Vendar pa kristjani imamo Zvezdo, ki kaže pravo pot, celó pot, ki je ravno toliko dvignjena nad negotovosti našega časa, da je jasna, čista, nedvoumna.

V adventu smo še nekoliko bolj povabljeni, da stopimo nanjo in da na njej vztrajamo. Imamo Božjo besedo, ki nas vodi, imamo jasna Marijina sporočila in njenih »pet kamnov«.

Tudi revija, ki je pred vami, je vsebinsko bogata, nagovarjajoča. Želimo vam, da bi se tudi z njeno pomočjo lažje odločali za dobro in lepo. In tudi z njo prišli na cilj: k jaslicam, v katerih nas čaka ne samo Otroek, ampak naš Bog. Postavimo zato letos najlepše jaslice – tiste v srcu!

***Sporočilo Kraljice miru, ki ga je prejel videc Ivan
1. oktobra 2021:***

»Dragi otroci!
Vabim vas k molitvi.
Z molitvijo, dragi otroci, boste prejeli mir in veselje.
Z molitvijo boste bogatejši z Božjo milostjo.
Zato, dragi otroci, naj bo molitev življenje za vas.
Še posebej, otroci, molite za tiste, ki so daleč od Boga.
Molite, molite, molite.
Naj molitev zavlada celemu svetu.
Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

***Sporočilo Kraljice miru, ki ga je prejel videc Ivan
16. oktobra 2021:***

»Dragi otroci,
danes vas še enkrat kličem k spreobrnjenju.
Otročiči, molite, molite in trudite se za svoje osebno spreobrnjenje,
da bi bili znamenje Božje ljubezni za druge.
Hvala, dragi otroci,
ker ste se odzvali mojemu klicu danes, še enkrat.«

***Sporočilo Kraljice miru, ki ga je prejel videc Ivan
6. novembra 2021:***

»Dragi otroci,
bodite ubogljivi, bodite verni in odločni v spreobračanju,
da bo svetost v vašem življenju vidna in iskrena.
Spodbujajte drug drugega v dobrih delih,
da bi vaše življenje na zemlji moglo biti lepše.
Molite, dragi otroci, da bi mogli biti odsev moje ljubezni
za vse tiste, ki so daleč od Boga.
Hvala, ker ste se danes odzvali mojemu klicu.«

SKRIVNOSTNA POSLANKA

Marija, skrivnostna poslanka,
tvoje noge hitijo v griče na Judovem,
ker nosiš najlepšo novico,
da se je nate spustila senca Najvišjega.
V tebi je zaživel otrok,
ki ga boš podarila vsemu človeštvu.

Marija, Elizabetina sorodnica, ti hodiš po cestah sveta,
da bi se približala vsakemu človeku
in mu prinesla Boga otroka pod svojim srcem.
Daj, da bomo tudi mi prinašali Jezusa ljudem
in jim želeli dobrotno odrešenja ter prijateljstva.

Marija, okno večnosti, ti si prosojna za ljubezen,
ki prihaja od tvojega in našega Boga.

Ta je postavila svoj šotor v Jezusu, tvojem in Božjem Sinu.
Ozdravi nas od nejasnih želja in pričakovanj,
ko bi radi iskali druga zavetja za svojo nemoč in minljivost.

Marija, žena vere, ki si ob vrhuncu zgodovine izrekla:

Naj se zgodi po sveti Božji volji!

Nauči nas izpolniti resnico in živeti poslanstvo,
ki ga želi Bog za naše življenje.

Daj, da ga bomo s tabo vedno iskali in slavili po Jezusu,
našem bratu in Odrešeniku človeštva.

Primož

Foto: <https://www.papabovs.org>

OSREDNJA TEMA

PRIPRAVA NA RAZODETJE SKRIVNOSTI V SPOROČILIH ZADNJIH LET

V letu pred začetkom velike pandemije se je na letnem videnju vidkinje Mirjane, **18. marca 2019** pri Modrem križu, zbralo več tisoč romarjev. Z molitvijo rožnega venca so pričakali videnje, ki je začelo ob 13.41 in trajalo do 13.46. Marija je poklicala vidce, da bi sprejeli njenega Sina, ki jim bo podelil mir in z njim vse, kar je resnično dobro za življenje. *»Otroci moji, kot mati, kot Kraljica miru, vas kličem, da sprejmete mojega Sina, da bi vam mogel podeliti mir duše, da bi vam mogel podeliti, kar je pravično, kar je za vas dobro.«*

Jezus pozna vidce, ker je izkusil in živel vse, kar je človeškega, tudi najtemnejše trenutke. Zato more gledati v njihova srca in jih pripraviti za čas razodetja skrivnosti.

Bogočloveškost Jezusa je vir posvečenja in uresničenja v življenju odrešenih ljudi. Kakor je bilo v Jezusu vse Božje povezano s človeškim, tako naj bo tudi v življenju vidcev in kristjanov vse človeško povezano z Božjim. Predvsem naj bodo odprti za Božjo ljubezen, Njegovo voljo, dar usmiljenja in odpuščanja. Krščanstvo je vera resnične in pristne človeškosti, in to v vseh stanjih, od sreče do bolezni in krhkosti. Če bodo imeli Jezusa ob sebi, bodo drugače sprejeli težave in preizkušnje. V času Kalvarije bodo videli zarjo velike noči.

Prav tako bodo mogli delovati v Jezusovem Duhu in izpolniti svoje poslanstvo ter širiti mir med ljudmi. Mir je veliko sporočilo medžugorskih

prikazovanj in sporočil. Vidci so povabljeni, da postanejo apostoli Kraljice miru in pričujejo za harmonijo duha in telesa, za povezanost med ljudmi in z Bogom. Zato je medžugorska duhovnost tako preprosta in obenem zahtevna. Človeštvo potrebuje Jezusa in mir, ki ga On prinaša. Brez Jezusa ni resničnega miru.

Na koncu sporočila Marija vabi, naj molijo za pastirje, ki imajo blagoslovljene roke za sveto evharistijo. Z vsakodnevnim prejetjem svetega obhajila bodo pripravljeni za razodetje skrivnosti in poslanstvo Marijinih apostolov.

18. marca 2020 je imela Mirjana videnje okrog 14.30 na svojem domu, s člani svoje družine. Bil je že težki čas pandemije. Mirjana je izvedela, da ne bo več prikazovanj vsakega drugega v mesecu. Prejela je sledeče sporočilo: *»Dragi otroci! Moj Sin je kot Bog vedno gledal nadčasovno. Jaz, kot njegova Mati, po Njem vidim v času. Vidim lepe in žalostne stvari.«* Jezus kot Bogočlovek gleda na človeštvo z vidika večnosti, nadčasovno. V svoji večni poveljivosti vidi na zemlji naraščanje hudobije, hudičeve boje in zavajanja. Ljudje so se potopili v greh in Ga skoraj ne poznajo več. Zato potrebujejo očiščenje in usmiljeno odpuščanje, da bodo premagali zlo in greh. Pomembno je, da imamo vsaj

nekaj tega pogleda ob soočanju s težavami, z grehi in dogodki v času. Žal se je ta pogled zelo zožil pri sodobnem človeku, da vidi le sedanjí trenutek, njegov užitek ali breme. Od tam naprej pa je pogosto le megla, nobenega upanja, napredka, uresničenja, odnosa. Marija skupaj s svojim Sinom vidi probleme in preizkušnje, s katerimi se mora soočati človeštvo v času. Pred očmi ima lepe stvari (mnoge oblike ljubezni), pa tudi težke (zlasti greh in upiranje Bogu). Ljudje morajo spoznati ta realizem življenja, videti vse dobro, ki je v svetu, obenem pa se boriti proti skušnjavam, težavam in delovanju hudobije.

Marija prihaja z ljubeznijo njenega Sina in želi, da bi jo sprejeli v svoja srca. Ljubezen bo pregnala težko vklenjenost v greh in uporne misli življenja. Hrepeneti moramo po tej ljubezni in biti odprti zanjo. Zaupanje v Jezusa in njegovo odrešilno žrtev je vir, pri katerem se moremo vedno znova napojiti. Ta ljubezen nas spremlja tudi v času velikih težav, ki jih je prinesla pandemija koronavirusa, ko so ustavili gospodarsko in družbeno življenje, zaprli cerkve, ljudje so ostali brez svete evharistije in podpore skupnosti.

V zadnjem delu sporočila je Marija izrecno pokazala na zgodovinsko situacijo in povabila vidce, naj v časih nemira, negotovosti in

odrekanja iščejo samo obraz njenega Sina. To pomeni, da premišlujejo in gledajo Božjo besedo, ki je svetilka na poti življenja. To jih bo opogumilo, premagalo strah. Prav strah je nasprotje ljubezni in vere. Zato je zaupanje v Božje vodstvo zgodovine temeljnega pomena.

Zavedati se moramo, da smo v Božjih rokah in da še tako velike preizkušnje ne morejo izničiti tega dejstva. Težki časi zahtevajo še močnejšo izročitev, ki jo bo krepila vztrajna in zaupna molitev. Marija je rekla: »*Molite in ljubite z iskrenimi občutki, dobrimi deli in pomagajte, da se svet spremeni in da moje srce zmaga. Kakor moj Sin vam tudi jaz pravim: ljubite drug drugega, ker brez ljubezni ni odrešenja.*« Moliti moramo z vsem življenjem, da postane vse v nas molitev, torej izročeno Gospodu. Ljudje-molivci morejo spremeniti svet, ga odpreti za

sprejem Božje ljubezni. V svojih zadnjih besedah je poudarila prihodnjo zmago njenega Srca. Razodetje skrivnosti in spreobrnjenje mnogih bo zmaga tega Srca, prav tako tudi ljubezen med ljudmi, prečiščenje odnosov, odpuščanje in usmiljenje na vseh ravneh.

Sredi pandemije, **18. marca 2021**, ko je tudi Medžugorje okusilo breme koronavirusa, je Mirjana v krogu svojih domačih dobila letno sporočilo, ki je polno tolažbe in spodbude. Mnogi so pričakovali, da bo ta datum odločilen in da bo Marija začela z razodevanjem skrivnosti, pa se to ni zgodilo. **Čas še ni bil zrel** in človeštvo še ni pokazalo potrebe po spreobrnjenju in po Bogu. Očitno bodo potrebni še boji in preizkušnje. Marija je v tem sporočilu rekla: »*Dragi otroci! Materinsko vas kličem, da se vrnete k radosti in resnici evangelija; da se vrnete k*

ljubezni mojega Sina, ker On vas čaka z razširjenimi rokami.»

Sporočilo nas vabi, da se vrnemo k izviru, k evangeliju, ki je resnica življenja. To je Jezusova ljubezen, ki nas čaka z odprtimi rokami in nas je pripravljen vedno sprejeti. V tem je temeljna stvarnost krščanskega življenja, da nas Božji Sin pričakuje in sprejema. Ko smo v težavah, ko nas globine požirajo, nas Gospod čaka z odprtimi rokami. Zato je pomembno, da živimo in delamo v povezavi z Njim in Njegovo ljubeznijo. Ta naša duhovna povezanost mora biti notranja in ne samo zunanja. Potem se bodo utrdili odnosi, izročitev Jezusu bo celovita. Samo iz tega se bodo mogle roditi potrpežljivost, ponižnost, velikodušnost. Marija se veseli vsakega duhovnega napredka pri posameznikih in v skupnostih. Ko torej poslušamo evangelij, prečistimo v njem svoje poglede in odnose.

To je dobra in spodbudna novica, da je Bog z nami in nas ima rad. Svet tako prehaja k svoji zrelosti. Marija zaključi sporočilo z zagotovilom, da nas njeno materinsko srce varuje. Tudi čas virusa in mnoge preizkušnje ne morejo zasenčiti te varnosti. Obenem pa pove, da se nam je to zgodilo, ker smo šli proč od Boga in zavrgli vero Vanj, ker smo iskali odrešitev mimo Jezusa, Odrešenika vseh ljudi. Vrniti se moramo k Njemu in to je spreobrnjenje. Marija jasno

pove, da smo vsi Njegovi otroci in moremo najti izpolnitev samo v Njem. Potem bomo prišli do resnice in veselja, do prave svobode in ustvarjalnosti. S čistim srcem, ki vse to sprejema, ki zaupa Jezusu, ki se podarja za našo osvoboditev in pot v večno življenje. Potrebna je modrost in previdnost, da ne nasedemo hudiču, ki nas želi odvrniti od tega. Marija nas kliče, da se spreobrnemo k Jezusovi ljubezni. Bolj ko bomo izročeni Jezusu po Mariji, več veselja bo v nas in trdnjše bodo naše odločitve. Marijino materinsko srce se že vnaprej veseli z nami in blagoslavlja naše napore ter odločitve.

Primož Krečič

November-december 2021

9

INTERVJU

TROEDINEMU BOGU HVALA!

Niko Rupnik, ki ga tokrat predstavljamo, je slovenski duhovnik, ki je svojo duhovniško službo eno leto opravljal v Medžugorju.

Za začetek, g. Niko, kakšna je vaša »osebna izkaznica«?

Sem Nikolaj Rupnik, doma iz župnije Črni vrh nad Idrijo in iz preproste kmečko-delavske družine. V družini nas je 11 otrok. Skromno smo živeli. Na samem, v majhnem zaselku pod Javornikom. Poleg dela smo vsak dan redno molili rožni venec. Že kot otrok sem doživljal, da ima izredno moč, ker so starši vztrajali, četudi otroci

marsikdaj nismo imeli volje, da bi molili.

Misel na duhovništvo je zorela proti koncu osnovne šole. Nikoli ne bom pozabil dne, ko me je za hišo, kjer sva z očetom žagala drva, obsijala notranja svetloba in popolna gotovost ob klicu: »Vabim te v duhovništvo!« Starša sta bila zelo presenečena, a nista branila; ko sta sprejela, sta me podpirala v vsem. Oče mi je samo dejal: »Sprejel si to pot, toda zdaj nočem, da bi omahoval. Kar si sprejel, v tem bodi! Nočem, da delaš sramoto družini!« Te besede so me opogumljale tudi v kriznih časih, ko

sem že hotel pustiti študije.

Tudi v malem semenišču (v Vipavi) sem se rad zatekal k Mariji. Ko sem bil v tretjem letniku gimnazije, so se začela prikazovanja v Medžugorju.

Katera je vaša najljubša molitev? Zakaj?

Pravzaprav je zame dragocenih več vrst molitve. Priznam, da imam najraje slavlno molitev, ker me lahko najgloblje poveže z Bogom. Toda tudi sam doživljam, da je najkrajša pot k Bogu molitev rožnega venca. Razpolaži duha tudi za druge vrste molitev ... Marija nas uči, da je vedno potrebno začeti s preprostimi molitvami, ki jih znamo na pamet. Ko molimo, raste veselje do molitve in do različnih vrst molitve, vse do najbolj poglobljenega odnosa z Bogom.

Kako je pa Medžugorje »vstopilo« v vaše življenje? S kakšnimi »posledicami«?

Za prikazovanja sem izvedel že kmalu po prvih dneh prikazovanj. Izvedel sem iz pogovora odraslih. Takoj se mi je zdelo nekaj veličastnega, da človek lahko »v živo« vidi Mater Božjo. Takrat sem tudi zaznal notranjo radovednost, da bi obiskal ta kraj in bi morda tudi jaz kaj videl. Svojo radovednost sem, spet po Božji previdnosti, potešil že poleti leta 1982. Takrat je v Medžugorje poromala tudi moja mama. Ker je oče moral ostati doma, je vzela s sabo mene. Nisem je pa

nikoli vprašal, zakaj se je tako odločila.

Ne spomnim se natančno, kje smo se vozili. Za vedno pa se mi je vtisnilo v srce naslednje. Ko smo se začeli dvigati iz Mostarja proti Medžugorju, sem se zazrl skozi okno in obsijala me je prečudovita svetloba ter zajel nepopisen notranji mir, ki ga dotlej nisem poznal. Zaznal sem tudi čudovit vonj, čeprav smo bili v avtobusu v hudi poletni vročini. V sebi sem bil popolnoma prepričan: »Da, peljemo se na kraj, kjer se dogajajo nadnaravne stvari!« Ta dogodek s prvega romanja je ostal zapisan v mojem srcu in me je za vedno povezal z Medžugorjem. Ne vem, kako je nadalje potekalo to naše romanje, kaj vse smo doživeli, jaz sem ostal kar v »svojem svetu«.

Od tedaj sem romal v Medžugorje enkrat letno, razen ko sem bil pri vojaki in med vojno v BiH. Romanje je bilo zame vedno nekakšna duhovna obnova. Ko pa sem začel kot duhovnik spremljati romarje, pa sem poromal tudi do osemkrat letno.

Eno leto ste živeli v Medžugorju. Kaj to leto pomeni za vas?

To je bila neponovljiva izkušnja. Letos je 10 let od tega. Ponovno lahko rečem, da se je za to zavzela sama Mati Božja oz. po njenem sredništvu nebeški Oče, saj si niti v sanjah nisem predstavljal česa takega. Cel niz pogojev je moral biti

izpolnjen, da se je lahko to zgodilo, pa je šlo vse brez napora. Ker je Bog tako hotel. Samo zahvaljeval sem se lahko. Še danes se čudim, kako je Bog do minute natančno izpeljal vse dogodke in vsa dovoljenja, da sem imel dejansko odprta vsa vrata do samostanskega župnišča, kjer so me sprejeli odprtih rok.

Patri pa so me najprej postavili na preizkušnjo. Dol sem prišel v začetku avgusta, v največji vročini. Dali so mi majhno podstrešno sobico v starem župnišču, kjer sem spal, kolikor sem spal, v dobesedno lastnem potu, ker je bilo neznosno vroče. Po enomesečnem »preizkusu« sem dobil udobno sobo v novem samostanu in postal del njihove skupnosti. Zgodaj zjutraj sem se odpravil na »romanje«

na Podbrdo, potem s patri zmolil jutranji del molitvenega bogoslužja, somaševal v cerkvi ... Čez dan sem se posvečal molitvi ter že takoj na začetku dobil celó župnikovo spovednico, ki je bila za eno leto moj delovni prostor. Moram reči, da sem imel ta prostor zelo rad, saj sem bil sam deležen mnogih milosti in kar otipljivega delovanja Božjega usmiljenja. Osebnostno sem doživljal, kako se srca zares odpirajo, ko doživljajo Božjo ljubezen. Zares, kako usmiljen, milostljiv, mogočen je Gospod!

Za spoved sem bil na razpolago v glavnem za Slovence in hrvaško govoreče romarje. Za praznike (velika noč, božič) sem spovedoval tudi po sedem ur neprekinjeno in tudi po enajst do dvanajst ur na dan. Ljudje so potrpežljivo čakali v dolgih vrstah. V spovednici sem res doživljal milost duhovniškega poklica in tisti njegov pravi pomen. Zato se lahko Bogu le zahvaljujem. To izkustvo je v marsičem spremenilo moj pogled na duhovništvo in življenje v duhovništvu.

Kakor je samo dogajanje v »oazi miru«, kot sam imenujem Medžugorje, popolnoma spremenilo življenje domačinov (v pozitivnem in negativnem smislu, saj smo vsi samo ljudje), tako že 40 let vpliva tudi na milijone ljudi, ki prihajajo tja in spremenijo življenje, se spreobrnejo, ker odprejo srca Božji milosti.

Bistveno je torej, kar poudarja Marija: »Odprite srca Božji milosti!«

Kako pa doživljate življenje župljanov Medžugorja?

Lahko rečem, da jim najprej morda zavidam, ker živijo v kraju, kjer lahko dobesedno »jedo milost«, kot se je nekdo posrečeno izrazil o njih. Po drugi strani nosijo veliko breme stalne prisotnosti ljudi iz vsega sveta in skrbi zanje. Kot tretje, a ne zadnje, pa je tu še odgovornost živeti klic, ki ga Marija namenja najprej njim. Resnično jim ni lahko, čeprav so vsemu temu že prilagodili svoje življenje. Pravijo: »Kjer ima Bog svoje svetišče, tam tudi hudi duh zgradi svojo kapelico«, zato so domačini še bolj izpostavljeni spletkam in zavajanjem hudega duha in je potrebno, da so še bolj »budni«. Zato je prav, da ne pričakujemo od njih, da bodo idealen zgled, kako živeti Marijina sporočila, ampak da smo pozorni na to, kako in koliko vsak izmed nas živi Marijina sporočila.

Kdaj ste začeli sami spremljati romarje v Medžugorje? Kaj se vam pri tem zdi najpomembnejše? Kakšna priprava romarjev?

Sam sem začel spremljati romanja po l. 1995, ko sem postal župnik in sem se lažje odločal za romanja, ker sem tudi sam prilagodil pastoralno dogajanje v župniji. Od vsega začetka sem se zavedal, da je v Medžugorju center evangelizacije sveta in da

resnično ne moremo nikjer tako hitro (v nekaj dneh) obnoviti svojega srca in nahraniti svojega duha za naš vsakdan. Zato sem vedno zagovarjal štiridnevno romanje, da smo lahko začeli z duhovno obnovo že na avtobusu na poti tja (z molitvijo, premišljevanji o sporočilih, pripravo na spoved in na vse, kar se bo dogajalo v Medžugorju). V Medžugorju smo bili na najpomembnejših lokacijah in sledili glavnim dogodkom (Hrib prikazovanj, Križevac, večerni molitveni program, obisk Cenacola ali katere druge skupnosti; priložnost

za spoved in osebno molitev ...). Povratak domov je tudi potekal v molitvenem ozračju, v slavljenju in zahvaljevanju. Prav tako so romarji imeli možnost pričevati, odgovarjal sem na njihova vprašanja, čas je bil tudi za sproščen pogovor in spodbude za naprej. Približno tako sem jaz oblikoval romanja.

Kaj menite, je težko živeti »pet kamnov« in Marijina sporočila?

Kot veste, je Marija že v prvih sedmih dneh razodela ves svoj »program«. V vsej svoji materinski preprostosti, obenem pa v popolni edinosti z Bogom Stvarnikom, Odrešenikom in Posvečevalcem si prizadeva za to, kar je povedala že tretji dan vidkinji Mariji Pavlovič: »Mir, mir, mir – in samo mir! Mir mora zavladati med človekom in Bogom in med ljudmi!« Preproste

besede Matere, ki pa zajemajo bistvo, na katerega tako zlahka pozabljamo. Čeprav se morda vedno znova odločamo, da bomo to živeli ob pomoči »petih kamnov«, se nam dogaja, da katerega od njih ali pa skoraj vse opustimo in se tako, žal, vse bolj oddaljujemo od miru. Ti »kamni« so na videz zelo enostavni, toda ko jih je potrebno uresničevati v osebni in občestveni življenju, hudi duh, pa tudi naša svobodna volja, rada poskrbita, da jih ne živimo v celoti. In tako ne izkoriščamo dovolj milostnega časa, ki nam je v tem obdobju podarjen, da bi se zbližali z Izvorom življenja in bi po Jezusovih besedah »imeli življenje in ga imeli v obilju« (Jn 10,10).

Včasih si človek ob pogledu na prehojeno življenjsko pot želi, da bi mogel kaj spremeniti. Bi vi kaj predružačili svoje dosedanje življenje (ne mislim podrobnosti, ampak temeljne odločitve)?

Ko gledam danes na tridesetletno pot duhovništva, sem Bogu hvaležen za poklic, v katerega me je povabil. To so bili časi velikih milosti, pa tudi težkih preizkušenj. V nekaterih sem se izkazal kot slabič. Danes izkustveno doživljam, da Bog vse obrača v dobro, zato so me tudi padci naučili marsičesa. Ja, danes bi v marsikateri preizkušnji drugače ravnal. Takrat pa sem, kakor sem. Ob pogledu nazaj se lahko marsičesa naučim in v marsičem utrdim.

Preteklost pa lahko spreminja le Bog z mojim sodelovanjem. Jezus ne pravi kar tako, da je »dovolj dnevu njegova lastna teža«. Pomembno je, da živimo naš »sedaj«, očiščeni, obogateni in okrepljeni zaradi vsega, kar je bilo »prej«, ter z upanjem in predanostjo naravnani na »potem«! Iskreno lahko izrečem samo velik: TROEDINEMU BOGU HVALA!!!

Pa še vaša misel za zaključek?

Ob koncu vsakega sporočila za svet Marija pravi: »Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu!« z namenom, da bi nas spodbudila k izpolnjevanju njene in s tem Božje volje. Zato sebe in vse spodbujam, naj ne bomo razočarani in prestrašeni, če ne zmoremo vedno udejanjiti Marijine

želje, ki je hkrati evangeljska, in če se od vsega celo oddaljujemo. Nasprotno, vedno znova in tudi če smo zašli, se lahko odločimo, da stopimo nazaj na pravo pot, saj v nas živi temeljni Božji »zapis«, ki nam omogoča, da se vrnemo nazaj v Očetov objem. Zato le pogumno in z zaupanjem! Bodimo Marijini sodelavci, da bo lahko čim prej zaključila to, kar je začela v Fatimi (1917), kot je sama dejala. Naj slavi zmago njeno Brezmadežno Srce!

G. Niko, hvala vam za podeljene življenjske izkušnje in vse spodbudne misli!

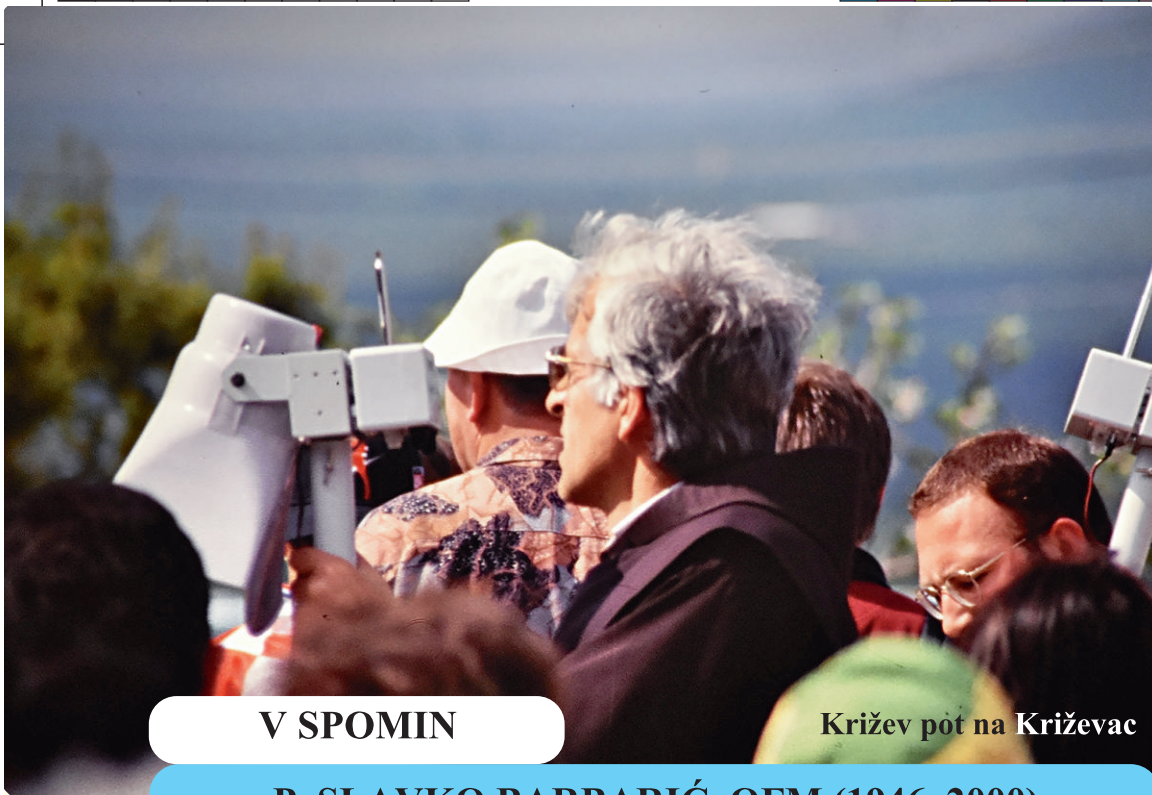
Intervju pripravila: Petra Černivec

Fotografije: N. Rupnik, arhiv revije

November-december 2021

15

V SPOMIN

Križev pot na Križevac

P. SLAVKO BARBARIĆ, OFM (1946–2000)

Vsako leto se ga spominjamo, tako tudi letos, žal (ali pa ne) že po enaindvajsetih letih. Pravi Hercegovec, pravi frančiškan, pravi duhovnik ...

Rodil se je leta 1946, umrl v svetem letu 2000. Dan po njegovi smrti na Križevcu smo nestrpno čakali Marijino sporočilo, bila je sobota. Izjemno: Marija je prvič v zgodovini prikazovanj omenjala neko ime: »Vaš brat Slavko rodio se u nebo.« Naslednji dan, v nedeljo, je bil v Medžugorju veličasten pogreb na praznik Kristusa Kralja. Hotel je biti tam pokopan, pri svojih rojakih, pri svojih sobratih, pri svojih romarjih.

Kako na kratko opisati tako velikega človeka? Čeprav sem duhovnik, ga bom predstavil kot romar. Spoznal sem ga kot kaplana v Medžugorju, večkrat sva skupaj maševala, šla na Križevac itd. Vedno je bil v akciji, vedno je nekaj delal, se pogovarjal, molil, hodil. Človek pokončne drže. Italijani so mi dali paket za Karitas, v njem pa računalnik, ki ga je on naročil, jaz pa sem mu ga »slovesno« izročil. Kakšna čast zame! Ni mu bilo več treba pisati na roke.

V spominu mi je ostal kot frančiškan, vedno povezan z njimi, z romarji, s Cerkvijo. Sledil je fra Jozu Zovku. Še zdaj ga vidim, kako časti križ, kako

drži monštranco, kako spoveduje, moli na kolenih, se posti ... Imel je stalen stik s Cenacolom (komuno), z odvisniki, zanje je molil in se postil. Sodeloval je z osebjem Materine vasi, saj jo je on ustanovil. Otrokom je pripravil krasen prostor za razvedrilo v Vrtu sv. Frančiška. Odgovoren je bil za vidce v Medžugorju in jih vedno zagovarjal, posebno pred škofom. Spremljal jih je na potovanjih, imel tiskovne konference, sprejemal novinarje, vodil duhovne vaje, potoval po svetu (vedno v kuti in z majhno usnjeno torbico), nasmejan in sproščen.

Kot da to ni dovolj: pisal je knjige, vodil molitev križevega pota na

Pri maši

Na obisku v Kortah nad Izolo

Križevcu, rožni venec na Hribu prikazanja, malo jedel (se postil), malo spal, spovedoval, pridigal, se srečeval z romarji z vsega sveta, imel pohod miru ... To je bilo njegovo življenje. Sám razdajanje, zase ni zahteval nič. Tudi ni imel nič, razen velikanske ljubezni do Boga, do Device Marije in vsakega človeka. Ali bo razglašen za svetnika? Kaj drugega tudi ne more biti, saj to že je!

Besedilo in fotografije
Dominik Bizjak – Dinko

SVETNICA 20. STOLETJA

BLAŽENA SANDRA SABATTINI (19. 8. 1961–2. 5. 1984), *zgled pristne iskrene ljubezni in zavetnica mladih*

»Sandra, ljubi vse, kar delaš. Ljubi do polnosti minute, ki jih živiš, ki ti jih je dovoljeno živeti. Poskusi občutiti vse veselje sedanjega trenutka, kakršenkoli že je, da nikoli ne zapraviš priložnosti.«

Tako je 14. oktobra 1981 v svoj dnevnik zapisala, takrat 20-letna Sandra Sabattini. Le 40 let in 10 dni kasneje je bila v nedeljo, 24. oktobra 2021, v Riminiju v baziliki Santa Colomba, razglašena za blaženo. Tisti, ki so jo poznali, vedo povedati, da je bila zgled prave ljubezni, z iskrim in toplim pogledom ter globokim mirom in zaupanjem v Božje vodstvo. Dekle z nasmehom, ki oznanja Boga in širi Njegovo ljubezen. Kardinal Semeraro je dejal, da je bila avtentična umetnica ravno zato, ker se je dobro naučila jezika ljubezni, z vsemi njegovimi barvami in melodijami. Naj nas s svojim zgledom odpelje v odkrivanje tistega pravega, iskrenega, nesebičnega, čistega in doslednega izpolnjevanje dveh največjih zapovedi: *»Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem«* ter *»Ljubi svojega*

bližnjega kakor samega sebe«(prim. Mt 22,37–40).

Odpotujmo v leto 1961, ko se je 19. avgusta v italijanski provinci Rimini rodila mala Sandra. Giuseppe in Agnese Sabattini sta bila že ponosna starša sina Raffaela. Po štirih letih so se vsi skupaj preselili v župnijo San Girolamo v Riminiju, kjer je bil župnik mamin brat, Sandrin stric, Giuseppe Bonini. Prav to je bila tudi ena od spodbud, da je Sandra še aktivneje sodelovala pri molitvi in vzpostavila osebni odnos z Gospodom. Že kot majhna deklica je s seboj nosila majhen rožni venček z desetimi jagodami. Babica je dejala, da je zvečer našla vnukinjo, kako spi

z rožnim venčkom v rokah. Animator s katoliškega tabora pa se spominja, da je Sandro pogosto videl, kako je sama stopila v kapelo s punčko v eni roki in rožnim venčkom v drugi. Sedla je v zadnjo klop, pokleknila, počastila Jezusa in nato veselo stekla ven in sledila ostalim v skupini.

Kot osnovnošolka so jo enkrat ob enih zjutraj našli zatopljeno v molitev pred tabernakljem, v njenih zapisih pa so našli: *»Če ne molim eno uro na dan, se sploh ne spomnim, da sem kristjan.«* V šoli je bila pridna učenka, rada je slikala, učila se je igrati klavir in tekla kot šprinterka v atletski ekipi. Stara 10 let je začela pisati dnevnik. V njem je 24. januarja 1972 zapisala: *»Življenje, ki ga živimo brez Boga, je le način preživljanja časa, pa naj bo dolgočasen ali zabaven, čas, ki ga je treba zapolniti med čakanjem na smrt.«*

Pri 12 letih je srečala duhovnika Oresta Benzija, ustanovitelja Skupnosti papeža Janeza XXIII. V to skupnost se je aktivno vključila in poletje preživela kot prostovoljka v domu, kjer je pomagala mladim invalidom. To je njeno nadaljnje življenje močno zaznamovalo, svoji mami je takrat dejala, da so delali do onemoglosti, a da so to ljudje, ki jih nikoli ne bo zapustila. Kot najstnica je pogosto svojo žepnino razdelila revnim, njeno srce je bilo osredotočeno na najbolj ranljive

družbene skupine, ki jim je želela na vsak način pomagati. V svoj dnevnik je zapisala: *»Dobrodelnost je sinteza kontemplacije in delovanja, je točka, na kateri se nebesa združijo z zemljo, kjer se ljudje združijo z Bogom.«*

Po končani srednji šoli se je leta 1980 vpisala na študij medicine na univerzi v Bologni. Njene sanje so bile, da bi postala medicinska misijonarka v Afriki in skrbela za tiste na robu družbe. Na enem od srečanj Skupnosti papeža Janeza XXIII. je spoznala mladeniča po imenu Guido Rossi. Zaljubila sta se in se zedinila v skupnem cilju. Sandra je bila stara 18 let, Guido pa 20, ko sta se zaročila. Sandra je o tem v svoj dnevnik zapisala: *»Zaroka: nekaj, kar je sestavni del mojega poslanstva:*

Z mamo in starejšim bratcem

kakor želim služiti drugim in jih ljubiti, tako želim biti na razpolago tudi Guidu in ga ljubiti. To sta dve stvari, ki sta med seboj prepleteni, sta na isti ravni, čeprav z nekaj razlikami» (23. julij 1983). Skupaj sta načrtovala, kako bosta v Afriki pomagala najbolj ubogim.

Bog pa je imel drugačne načrte. 29. aprila 1984 sta se z Guidom in prijateljem Eliom ob 9. zjutraj odpravila na srečanje skupnosti. Ko sta stopila iz avta, se je vanje zaletel avto, Sandro je vrglo na sprednji del avtomobila in nato na tla. Odpeljali so jo v bolnišnico, iz Riminija so jo premestili v Bologno, kjer je bila tri dni v komi, 2. maja 1984 pa se je rodila v nebesih. Pogreb je bil 5. maja. Don Oreste je v svoji homiliji

dejal: »Sandra je storila vse, za kar jo je Bog poslal. Svet ni razdeljen na dobre in slabe, ampak na tiste, ki ljubijo, in tiste, ki ne ljubijo. In Sandra, vemo, je ljubila.« Štiri dni pred nesrečo je Sandra materi povedala, da je v sanjah videla svoj pogreb in svoj grob poln rož. Na zadnji strani svojega dnevnika pa je dva dni pred smrtjo zapisala: »*Ni moje to življenje, ki ritmično poteka z urejenim dihanjem, ki ni moje. Popestri ga miren dan, ki ni moj. Na tem svetu ni ničesar, kar bi bilo tvoje! Sandra, zavedaj se tega! Vse je darilo, v katerega lahko Darovalec poseže, kadar in kakor hoče. Poskrbi za darilo, ki ti je podarjeno, polepšaj ga in dopolni za takrat, ko se čas dopolni.*«

Sandrin nasmeh

Na veliki slovesnosti razglasitve za blaženo 24. oktobra 2021 je bil prisoten tudi Stefano Vitali, ki je bil 5. novembra 2007, star 41 let, po molitvi na Sandrino priprošnjo čudežno ozdravljen metastatskega raka. Odkrili so mu metastaze na vseh 37 bezgavkah in mu napovedali le še nekaj mesecev življenja.

Stefano Vitali se je 3. septembra 2007 srečal z don Benzijem in ga spraševal, zakaj prav on in kako se bodo po njegovi smrti znašli njegova žena in številčna družina. Z ženo sta imela štiri svoje otroke in še tri v rejništvu. Don Benzi ga je poslušal in dejal, da je vso skupnost prosil, naj

moli za njegovo ozdravitev na priprošnjo Sandre Sabbatini. Sandra je v svojem dnevniku zapisala: »Gospod, pomagaj mi, da ti zaupam, in vse bo mogoče!« (17. junij 1981) in »Hvala ti, Gospod, za ta svet, za to življenje, za te ljudi, za to veselje, za novo pomlad, ki prihaja in me vidi še živega.« (27. 2. 1978)

Po kemoterapijah, ki so jih izvajali zato, da bi Stefanu podaljšali življenje za nekaj mesecev, je bolezen nenadoma izginila. Zdravniška zbornica je izdala potrdilo, da je to, kar se je zgodilo, znanstveno nerazložljivo. Stefano Vitali pa si je še bolj zaželel spoznati Sandrino življenje in njo samo. Danes pove, da je dobil neprecenljiv dar, večji kot je samo ozdravljenje, in sicer novo življenje v še večji povezanosti z Bogom. Spoznal je, da želi živeti tako, kot je želela živeti Sandra. Tudi on danes aktivno pomaga najbolj ubogim.

Iz Sandrinega dnevnika:

»Gospod, naj bo vsako moje dejanje narejeno z željo delati dobro drugim osebam, vsaka minuta pa naj bo priložnost za ljubezen.« (7. 9. 1982)

»Drugih ne morem prisiliti, da razmišljajo kot jaz, tudi če menim, da je to prav. Lahko jim samo pokažem svoje veselje.« (4. 10. 1977)

»Gospod, zahvaljujem se ti, ker me ljubiš, ker si z menoj. To je veselje, ki ni primerljivo z nobenim drugim, ki

ga čutim v sebi. Ti, Gospod, nisi iluzija, tvoj mir ni lažen, tvoja ljubezen je večna, tvoje življenje je resnično. Če je tvoj Duh z menoj, se ne morem bati.« (30. 6. 1979)

»Obstaja poskus majhnega kroga, da bi človeka prisilil, da teče zaman, bi ga prepričal z lažno svobodo, z lažnimi cilji v imenu blaginje. Človek je tako ujet v vrtinec stvari, ki se obrnejo proti njemu samemu. Človek išče korenito spremembo, išče nove cilje. Ni revolucija tista, ki vodi do resnice, ampak resnica vodi do revolucije.« (brez datuma)

»Ne iščem Boga jaz, ampak Bog išče mene. Ni mi treba iskati kdo ve kakšnih argumentov, da bi se približala Bogu: besede se prej ali slej končajo in takrat se zaveš, da ostane le kontemplacija, češčenje, čakanje, da ti On da razumeti, kaj hoče od tebe. .. Za moje srečanje z

ubogim Kristusom je potrebna kontemplacija.»

Molitev na priprošnjo blažene Sandre Sabattini:

O Bog, zahvaljujemo se Ti, da si nam dal Sandro Sabattini in blagoslovljamo močno navzočnost Tvojega Duha, ki je deloval v njej.

Hvalimo te za njeno sveto kontemplativno držo pred lepotami stvarstva;

za gorečnost v molitvi in pri evharističnem češčenju;

za velikodušno predanost invalidom in najšibkejšim v močni in vztrajni dobrodelnosti;

za preprostost njenega življenja v vseh vsakodnevni obveznostih.

Daj nam, Oče, po Sandrini priprošnji,

posnemati njene vrline in postati njej podobni pričevalci Tvoje ljubezni na svetu.

Prosimo Te tudi za duhovno milost in posredovanje pri ...

Če je v Tvojem načrtu ljubezni, naj bo Sandra razglašena za svetnico in znana v vsej Cerkvi – za naše dobro in v slavo Tvojega imena.

Amen

Pripravila: Klavdija Jurišić

Vir besedilo in fotografije:

<https://www.sandrasabattini.org/>

<https://www.apg23.org/downloads/files/sandra%20sabattini/>

Posoda z relikvijo Sandre Sabattini

PRIČEVANJA

GLAS MLADIH O MLADIFESTU

Na Mladifestu sem bil letos prvič, in sicer zato, ker sem o Medžugorju slišal že veliko lepega od prijateljev in ker sem čutil potrebo po živi duhovnosti, notranjem miru, po odgovorih na skrbi in vprašanja, ki jih imam. Duhovno sem se vrnil izpolnjen, notranje pa ne povsem pomirjen, tako da bom moral še kdaj poromati tja. Spoznal sem moč rožnega venca, postenja, spovedi ... Pričevanja so bila tako raznolika, da sem bil vsakič presenečen nad tem, kako različne izkušnje delovanja Boga imamo ljudje. Najbolj mi je ostalo v spominu pričevanje mladega hrvaškega duhovnika, ki je med drugim povedal, da si je neki uspešen nogometaš kupil novo luksuzno hišo v upanju, da bo srečnejši. Ko pa je v

njej sedel na novem kavču, je občutil veliko praznino ... Najbolj od vsega me je navdušila energija mladih z različnih koncev sveta in naša povezanost.

Dojel sem tudi, kako živo deluje Marija v sedanjem času. V Medžugorju je prisotna tudi fizično, saj imajo nekateri vidci še vedno videnja. Spreobrnjenja so nekaj skoraj vsakdanjega.

Marija je verjetno najbolj milostna pot do Jezusa. To sem v Medžugorju spoznal na edinstven način.

Tomaž Kopač

Ko grem na Mladifest, nimam posebnih pričakovanj, vendar se vedno zgodi presežno.

Vem, da je Medžugorje "spovednica sveta", vendar me je letos spovedovanje posebej močno prevzelo. Toliko duhovnikov je spovedovalo – Jezus je odreševal. Globoko sklonjen spovedanec in ogromno Božjega usmiljenja, molitev spovednikov nad posamezniki, slapovi solz ... To je res milost. To je Marijino darilo!

Geslo letošnjega Mladifesta je potrebno, ker se moramo kot kristjani zavestno usmeriti k dobremu, saj skoraj na vsakem koraku naletimo na negativnost.

Zagotovo si bom za vedno zapomnila pričevanje Poljaka, ki je govoril o Poljski in o času, ko so na področju škofije Krakov delovali trije geniji: Maksimiljan Kolbe, Rudolf Hess in Janez Pavel II. In to je škofija Božjega usmiljenja ... To pričevanje

se mi zdi za mlade zelo pomembno. Meni je pomembno zato, ker se močno zavedam Marijinega varstva za našo Slovenijo, saj ni slučajno, da je Marijina obletnica in obletnica naše države na isti dan (deset let kasneje) ... Marija nas je pripravljala na ta dogodek.

Tončka

Na festivalu mi je vedno neizmerno všeč, najbolj pa me prepriča število ljudi. Vedno sem presunjena, ko vidim, koliko ljudi v istem trenutku časti in slavi Boga s tako radostjo, ljubeznijo, veseljem. Všeč mi je, da veliko pojemo in plešemo. Čutim Marijino bližino, zato se tam vedno dobro počutim. Kot da Medžugorje ni prostor na Zemlji, ampak neka Božja oaza sredi padlega sveta. Pričakovala

sem, da se bomo imeli lepo, veliko molili, šli vsak dan k sveti maši, ampak je vedno še lepše, ko sem dejansko tam. Res se pozna, da veliko molimo, pozna se na mojem odnosu z Bogom.

Sedaj, ko sem se vrnila domov, želim deliti Medžugorje z drugimi, jih navdušiti nad Marijinimi sporočili, predvsem pa navdušiti nad tem, kakšne čudeže dela molitev. Medžugorske pesmi pa mi bodo še vse leto odmevale v glavi.

Letošnji moto »Kaj naj dobrega storim?« me spodbuja, naj ne bom sebična, naj ne razmišljam samo o svojih težavah in skrbeh, ampak naj se osredotočim na to, kako lahko koristim drugim. Če imam kdaj slab dan in se mi zdi vse brez smisla ali se oddaljim od Boga, me velikokrat dobra dela, ki sem jih navajena delati,

pripeljejo nazaj k Njemu. Kdaj pa kdaj mi je lažje kaj dobrega narediti za sočloveka, kot pa moliti k Bogu. Ampak če je to dobro delo narejeno iz ljubezni, je to že molitev.

Lucia Bečan

V Medžugorju in na Mladifestu sem bila prvič. Povabile so me prijateljice, za kar sem jim neskončno hvaležna. Najbolj mi bo v spominu ostal mir, ki je preplaval celoten kraj in vse ljudi. Navdihnili me je tudi globoka zakoreninjenost v molitvi in evharistiji. Letošnje geslo me stalno spremlja, prav tako vsa razmišljanja pričevalcev. Zagotovo pojdem tudi naslednje leto.

Hana Jagodic

V Medžugorje sem šel zaradi prijateljevega priporočila. Rekel mi je, da je tam »ponovno dobil svojo dušo«. Pa tudi sicer sem si vedno želel iti tja. Letos sem za prvi teden avgusta imel načrtovane pohodniške počitnice, vendar pa so se »slučajno« okoliščine tako obrnile, da sem moral pohod odpovedati; tako se je ponudila priložnost, da sem šel ravno na Mladifest. Odšel sem brez pričakovanj.

Skupinsko slavljenje, petje in ples (s 30.000 ljudmi) ter češčenje Sv. Rešnjega telesa so stvari, ki človeka navdušijo, prevzamejo.

Med katehezami se me je zelo dotaknila kateheza fra Bojana Rizvana, polna energije, navdiha, gorečnosti in s sporočilom, naj se ne bojimo zahtevnosti križa, zahtevnosti Kristusove besede, Resnice in sprejemanja načina življenja, ki ga leta prinaša. Zelo me je navdušila tudi izjava nekoga iz naše skupine, da je med Mladifestom spontano prenehal kaditi.

Tit

V Medžugorju sem bila prvič, to, da sem bila ravno v času Mladifesta, pa pomeni samo še visoko dodano vrednost romanja. Ob tem dejstvu sem se počutila blagoslovljeno in izbrano, sploh ker sem na avtobus bila sprejeta v zadnjem trenutku.

Za romanje sem se odločila, ker se mi

je to zdela lepa priložnost bolje začutiti Marijo in njeno delovanje. Zanimivo je bilo tudi obiskati vse pomembne »točke« in natančneje slišati o prikazovanjih. Nisem imela velikih pričakovanj, ampak sem se bolj prepustila občutkom, ki so prihajali spontano. Tako so me nagovorila pričevanja, kateheze, molitev, maša, češčenje in vsi sveti kraji, ki smo jih obiskali.

V zvezi z geslom Mladifesta me je še posebej nagovorilo to, da štejejo tudi drobne stvari, lahko tudi samo molitev, ki ne zahteva veliko, le našo resnično željo pomagati, spodbuditi, podpirati ... V spominu mi bo ostalo mnogo doživetij, še posebej procesija z lučkami.

Vse to me zdaj spodbuja, da se še raje obračam na našo nebeško Mater Marijo.

Anja Ziherl

Pred letošnjim Mladifestom nisem najbolj verjela v nebesa oz. so se mi zdela utopija, sedaj pa mi je jasno, zakaj nas Mati Marija kliče k svetosti naše duše; drugače v raju ne gre in Bogu hvala, da je tako.

Težko je opisati vsa močna občutja, ko si med tako množico ljudi, polnih Svetega duha, miru, radosti in ljubezni. Dejstvo, da ob takem številu ljudi ni bilo enega varnostnika, nobenih navodil, nobene ograje, nobenega ukazovanja, ampak je bila edinstvo in složnost dosežena sama od sebe, pove vse.

Ko sem se prijavila na romanje, nisem vedela, da grem na Mladifest. Začutila sem zgolj klic, željo, da bi šla pogledat Medžugorje, da vidim, kakšno čudo je to, in da se mogoče priporočim Mariji. Sedaj pravim: Hvala, Marija! Ona je zelo dobro vedela, kaj potrebujem. Da sem lahko bila priča tako živi veri mladih ljudi z vsega sveta, je velika milost. In koliko novih poznanstev, aleluja! In po prihodu domov: spoznanje moči molitve in z besedami neopisljive Marijine materinske ljubezni do vseh nas. V bistvu sem se ob prihodu domov konkretno zjokala in čez en teden odšla nazaj v Medžugorje, sama. :) Tok milosti je tu res velik, osvoboditev poteka sama od sebe. In očitno sem je bila še kako potrebna. Kot verjetno vsak izmed nas. Res, hvala Bogu.

Ko razmišljam, kako uresničevati

letošnji moto v življenju, ugotavljam naslednje. Največ dobrega lahko storimo, če si pustimo omehčati naša trda, zlomljena srca, da smo lahko tudi mi do drugih usmiljeni in razumevajoči ter lahko ljudem dejansko prinašamo mir, luč in ljubezen. Po tem romanju sem odkrila, da ima prav molitev in prejemanje zakramentov pri tem zelo velik pomen. Prej tega nisem verjela. Boga prosim, da bi znala ta dom in mir, ki sem ga začutila v Medžugorju, živeti tudi 'doma', v našem vsakdanjem kaotičnem svetu.

Anja Korošec

30. oktobra 2021 smo preko spletnega omrežja lahko spremljali že tretji kongres o sadovih Medžugorja, tokrat iz držav kitajskega govornega področja. Potekal je pod naslovom *»Prositi in vam bo dano! Išči in boste našli! Trkajte in se vam bo odprlo!«* (Mt 7,7), in sicer od 10. do 17. ure. Nato se je kongres vključil v večerni medžugorski program: molitev rožnega venca, sveta maša in čiščenje. Kongres je bil prevajan v 15 različnih jezikov. Vsi pričevanja, predavanja, kateheze so potekala s pomočjo vnaprej pripravljenih posnetkov, tako da je bil čas, ki je bil na voljo, maksimalno izkoriščen.

Nagovori treh medžugorskih vidcev

Na kongresu so spregovorili trije od vidcev.

Jakov Čolo nas je popeljal v same

začetke prikazovanj in predstavil dobrodelno organizacijo Marijine roke, ki jo vodi skupaj s številnimi prostovoljci.

Marija Pavlović Lunetti je dejala, da ima še vedno vsakodnevna videnja, ko moli z Marijo, ki nas spodbuja, naj bomo vsak dan bolj sveti. Dejala je, da je biti z Marijo veselje in biti z njo pomeni biti v nebesih. Pravi, da je sedaj še poseben milostni čas, ko Bog dovoli Mariji, da prihaja k nam in nas vodi in prosi, naj se vrnemo k Bogu. Hkrati pa nas prosi, naj bomo njene iztegnjene roke za vse tiste, ki ne poznajo Boga, ki ne vedo, kaj pomeni večno življenje, ki ne verujejo.

Ivan Dragičević nas je na zelo simpatičen način odpeljal v svoje otroštvo, v dan, ko je prvič videl Marijo. Kako zelo se je v svoji človeški naravi prestrašil in kako se je kljub temu vrnil in sprejel svoje

poslanstvo postati videc ter orodje v Božjih rokah. Posebej je poudaril, naj se prepustimo in tudi mi postanemo orodje v Božjih rokah. Dejal je tudi, da živimo v času velikih izzivov in težkih vprašanj, a da Marija prihaja k nam kot Kraljica miru in pravi: *»Vi ste moja živa Cerkev, vi ste pljuča moje Cerkve. Če ste vi šibki, je Cerkev šibka, če ste močni, je Cerkev močna.«*

Izpostavil je, kako zelo pomembna je danes družina, ki mora biti temelj nove in zdrave družbe, kajti brez družine ni žive Cerkve.

Poudaril je tudi, kako zelo pomembna so Marijina vabila: *»Vabilo k miru, spreobrnjenju in srečanju z Bogom ... Vabilo k molitvi srcem: da bi bila naša molitev resnično srečanje z Jezusom, počitek z Jezusom, pogovor z Jezusom, sprostitev z Njim, da bomo lahko prejeli vse, kar nam želi dati, in se odprli Svetemu Duhu ... Vabilo k*

postu in pokori, ker z njima krepimo svojega duha, svojo vero ... In najpomembnejše: vabilo k evharistiji, sveti maši, spovedi in odpuščanju. Vse to zato, da bomo svetu prinašali upanje.

Zanimivi predavatelji in kateheze

Kot prvi je spregovoril mons. **Luigi Pezzuto**, apostolski nuncij v BiH. Predstavil je pobožnost, ki se imenuje *Marija, ki razvezuje vozle*. Vozli so tiste zapletene stvari našega življenja, pa tudi življenja družbe kot celote in Marija nam pri razvozlanju teh lahko pomaga. Poudaril je, da Bog res zmore vse, a smo tukaj tudi mi, kajti Bog nas je želel v zgodovini in smo del nje, zato prispevamo tudi k reševanju problemov, tako svojih osebnih kot tudi družbenih. Opozoril je tudi na to, da naj bo pobožnost do Marije kristocentrična in kristološka. Vse mora biti osredotočeno na

November-december 2021

29

Jezusa, ker je On edini Odrešenik sveta. Zato je Marija v galilejski Kani rekla: »Storite vse, kar vam poreče!«

Pater Miljenko Šteko je spregovoril o molitvi ob dveh mislih iz Svetega pisma: »*To ljudstvo me časti z ustnicami, srce pa je daleč od mene*« (Mr 7,6) in »*Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce*« (Mt 6,21). Spodbujal je, naj svoje srce očistimo in naredimo v njem prostor za Boga. Dejal je, da je Medžugorje spovednica sveta in da smo v njem doživeli tisto, kar je dejala Favstina Kowalska: »*Potrebno je samo eno: da grešnik vsaj malo odpre vrata svojega srca, ostalo bo naredil Bog.*«

Medžugorski župnik pater Marinko Šakota je za vse, ki so spremljali kongres, pripravil nekaj misli na temo, *kako moliti s srcem*. Prvi korak je, da se za molitev odločimo, drugi, da se poglobimo (in nismo kot farizej iz prilike, ki je na glas molil, se hvalil in primerjal z drugimi) ter da se v molitvi učimo. Poleg tega je pomembno poslušati, kaj mi Bog govori, kaj On hoče od mene. Za molitev sta pomembni tudi vera in ljubezen, še posebej pa odnos do trpljenja, križa. Če ne sprejemem križa, nimam miru. Če ne sprejememo sebe in drugih takšnih, kot smo, tudi nimam miru.

O molitvi s srcem je spregovoril tudi misijonar **Francis Ching iz Toronta**. Da bi lahko molili s srcem, moramo najprej sprejeti dejstvo, da nas Bog

ljubi, da nas je ustvaril po svoji podobi, da smo njegovi otroci. Predstavil je trenutke, ko je Jezus umrl za nas na križu ter izpostavil, da sta ob križu stala njegova Mati in le eden izmed dvanajsternih učencev, Janez. S svojo držo nas uči, da se ne smemo bati niti v najtemnejših trenutkih, ko smo najbolj prizadeti, ko se soočamo z največjim neuspehom ... Stati moramo trdno na tleh ob vznožju križa in dopustiti, da Jezusa, ki pozna našo bolečino in trpljenje, v naše nevredno in grešno srce vlije svojo popolno in brezpogojno ljubezen.

Pater Danko Perutina je posebej spregovoril o pomembnosti družine, molitve v družini in o molitvi rožnega venca. Za rožni venec je dejal, da je najpreprostejša, najlažja in hkrati kontemplativna molitev, ki združuje odrasle in otroke, intelektualce in preproste ljudi, bogate in revne, zdrave in bolne in ohranja skupaj družino ... Rožni venec je objem z Materjo. Če si utrujen, ti povrne moč, če te je strah, ti da pogum, če se počutiš sam, boš blizu nje, če si ranjen, izliva olje nežnosti na vse rane.

Spregovoril je tudi **pomožni škof v Hong Kongu, Joseph Ha Chi-Shing**. Dal je zelo konkretne, jasne in dobre napotke, pravzaprav *korake, ki nas pripeljejo k molitvi s srcem*. Najprej si moramo določiti čas in prostor, ker je človek vezan na

navade in ker rabi nekaj stalnega, da se lahko umiri in poglobi. Naslednji korak je molitev. Najlažje je začeti z zapisanimi molitvami, nato pa iti globlje in uporabiti svoje besede, pogovoriti se z Bogom o vsem dobrem in slabem v svojem življenju. Če gremo še globlje, naše besede ne bodo dovolj, potrebujemo Božjo besedo. Čudno, kajne, govoriti z Bogom z Božjimi besedami?! Kako to storimo? Beremo Sveto pismo, ampak na glas, ker se na ta način tudi poslušamo; s poslušanjem pa se začne vse, tudi vera. Biti moramo kot dojenčki, ki poslušajo svoje starše; čeprav jih ne razumejo, poslušajo in v dobrem letu, dveh se naučijo govoriti. Božji otroci smo, poslušajmo, kar nam Bog govori. Zadnji korak molitve s srcem pa je biti skupaj, samo biti skupaj, ko nam nič več ni treba govoriti. Ko je v srcu

le hrepenenje ... in končni cilj molitve s srcem je hrepenenje po Bogu.

Osebné izkušnje in ganljiva pričevanja

Več kot 10 pričevalcev je pripovedovalo še o svojem spreobrnjenju po obisku Medžugorja, o spoznanju svojega poslanstva, o delovanju medžugorskih informacijskih centrov po svetu, o centrih za pomoč, o glasbi, ki nastaja po navdihu Medžugorja ... Iskrene in ganljive pripovedi so se zelo dotaknile src poslušalcev.

Med mašo, ki je del večernega medžugorskega programa, je p. Danko Perutina poudaril, kako pomembni sta dve novi zapovedi, ki nam jih je dal Jezus: *“Ljubi svojega Gospoda z vsem srcem, vsem mišljenjem in vso dušo in svojega bližnjega kakor samega sebe.”* Ti dve zapovedi sta kot dve krili, s katerimi letimo v našem duhovnem življenju. Po sveti maši je sledila molitev sedmih očenašev, zdravamarij in slavaočetu in s tem tudi zaključek kongresa.

Se že veselimo in pričakujemo tudi naslednje online kongrese, ki so že v pripravi.

Zbrala in zapisala: Klavdija Jurišić

Foto vir: <https://www.youtube.com/watch?v=5YY-No2L8ms>

PRIČAKOVANJE PRIHODA

Gospod Jezus, ta čas je poln pričakovanja in upanja,
da boš prišel in prerezal naporne odnose,
zaplezane poti in globoka razočaranja.
Kljub toliki temi in nemoči ostajamo budni
in pričakujemo Tvojo bližino in navzočnost.

Gospod Jezus, v Tvoji prisotnosti se hitreje odzivamo,
odprti smo za lepote in čudeže ljubezni.
Okrepi nam zaupanje, da bo za nočjo nastopil dan.
Naj ne bomo kot neodgovoren stražnik, ki si misli,
da ga ne more presenetiti noben sovražnik in napadalec.

Z molitvijo se pridružujemo Tvoji Materi
in mnogim zvestim bratom in sestram,
ki živijo v Tvoji navzočnosti in prosijo za Tvoj prihod.
Ti si z nami in mi smo pri Tvojih nogah,
kot Marija v Betaniji.
Pridi v kraje, kjer živimo, ko smo doma in v službi.
Čutimo velike potrebe in težave današnjega časa,
hkrati pa Tvoj klic: »Ne bojte se,
jaz sem in bom z vami vse do konca sveta!«

Gospod Jezus, daj nam spokorno srce,
da bomo znali spremeniti naše grehe v kesanje in spravo,
drame negotovosti v vero in zapuščenost v zaupanje.
Marija te je prinesla k Elizabeti
in ob Tvoji prisotnosti je poskočil Janez pod njenim srcem.
Naj se veselimo Tvoje bližine v materah in otrocih,
v trpečih, ubogih, tujcih in v vseh,
po katerih prihajaš in si med nami.

Gospod Jezus, ti nas kličeš, naj se veselimo
in stopimo v veliko procesijo,
ki gre naproti Tvojemu prihodu.
Čeprav so srca še počasna in medla,
jih mehčaš s svojo ljubeznijo in nas delaš zopet ljudi.
Tvoje življenje ni teorija, Tvoj nagovor je stvaren in jasen.
Veselje in mir, ki ju prinašaš,
sta sad zavestnega zaupanja v Boga ...
Iz te gotovosti moremo veselo živeti!

Primož Krečič

November-december 2021

33

ČAS MARIJINIH APOSTOLOV, 1. del

Življenje je polno napetosti. Poleg vsega dobrega, ki se rodi po milosti in ljubezni, odkrivamo tudi močno delovanje hudobije in hudiča, ki stalno zavaja ter straši ljudi, želi zlomiti vero in zaupanje v Boga in Jezusa. **Knjiga Razodetja in Marijina prikazovanja** vse od Rue du Bac v Parizu do Medžugorja kažejo, kako ima Marijina »protiofenziva« zmeraj jasnejše obrise. Zato Marija vabi k zaupanju in veri. V svojem sporočilu pravi: »Z vso močjo svojega srca vas ljubim in se vam podarjam. Kakor se mati bori za svoje otroke, jaz molim in se borim za vas. Od vas želim, da se ne bojite odpreti, da bi mogli ljubiti s srcem in

se darovati drugim.« (2. januar 2008) Ona sama se postavi se proti satanovemu zavajanju in lažni podobi življenja tako, **da zbira svoje apostole in jih spodbuja, naj se ji pridružijo v boju.** Marija se bori skupaj z njimi in jih spodbuja, naj se oborožijo s postom in molitvijo. Pomenljivo je sporočilo 25. marca 1997, ki govori o tem, da bodo po trpljenju in smrti Jezusa na križu spoznali, da morejo samo z molitvijo postati resnični apostoli vere, ki je resnični dar. Molitev in post jih krepita, da morejo delovati v moči vere in ljubezni, kot želi nebeški Oče. (2. maj 2013) Zavedati se moramo, da živimo v

času velikega boja in da je satan spuščen z verige. Pretkano zapeljuje človeštvo proč od vere in od življenja. Ustvarja mamljive podobe lažne sreče in preganja to, kar je resnično, Bogu zveste pa skuša zapeljati. Še nikoli tudi ni bilo takega odpada od vere kot v zadnjih časih. Tukaj je Marijina vloga zelo pomembna, saj podpira vernike in apostole v boju proti hudičevemu nasilju in zapeljevanju, ki lahko pripelje svet in človeštvo v uničenje in smrt. *»Dragi otroci! Zapomnite si, ker vam pravim: ljubezen bo zmagala. Vem, da mnogi od vas izgubljajo upanje, ker okoli sebe vidijo trpljenje, bolečino, ljubosumje, zavist. Toda jaz sem vaša Mati. V kraljestvu sem, a tudi tukaj, z vami. Moj Sin me znova pošilja, da vam pomagam, zato ne izgubljajte upanja, temveč mi sledite, ker je zmaga mojega srca v Božjem imenu. Moj ljubljeni Sin misli na vas, kot je vedno mislil, verujte mu in živite ga. On je življenje sveta. Otroci moji, živeti mojega Sina pomeni živeti evangelij, to ni lahko. To pomeni ljubezen, odpuščanje in žrtev. To prečiščuje in odpira vrata kraljestva. Iskrena molitev, ki niso samo besede, temveč molitev, ki jo govori srce, vam bo pomagala. Prav tako tudi post, ker je to še več ljubezni, odpuščanja in žrtve. Zato ne izgubite upanja, temveč mi sledite ...«* (2. december 2013)

Treba se je soočiti s temi napadi in

skušnjavami, da se ne privadimo nanje. Včasih smo v tem boju podobni Davidu, ki se bori proti Goljatu in nima na razpolago nič drugega kot lastno iznajdljivost ter zaupanje v Boga. Pustiti moramo orožje nasilja in moči, ki nam ga ponuja svet, in se okrepiti s trdno in vztrajno vero.

Ko zaznavamo to hudičevo delovanje proti veri Cerkve, so nam v pomoč Jezusove besede Petru: **»Jaz pa sem molil zate, da ne opeša tvoja vera.** Ko se boš nekoč spreobrnil, utrdi svoje brate.« (Lk 22,32) To je jasno zagotovilo v času eshatološkega boja, ker zagotavlja, da bo papež vedno

ohranil vero in bo mogel biti zgled ter opora pastirjem in vernikom.

Apostolat, h kateremu vabi Marija, **zahteva opravljanje del usmiljenja**. Taka dejanja sejejo med ljudi vero, upanje in ljubezen ter jim tako približajo Jezusa in njegovo usmiljenje. Osnova tega poslanstva ni zgolj pastoralna dejavnost, ampak zlasti osebno pričevanje, po katerem morejo ljudje videti, kako njeni apostoli živijo iz vere v Jezusa Kristusa in po njegovem evangeliju, kako ohranjajo vero Vanj in se ne prepuščajo brezbožnemu teku sveta. **Ne smejo udomačiti farizejskega duha**, ki eno govori, drugo pa dela, ampak naj posnemajo cestinarja, ki se je, zavedajoč se svoje grešnosti, skesan trkal na prsi in pred Boga prinesel vso svojo revščino. To kaže, da niti ni temeljno biti apostol, ampak ohraniti in okrepiti vero.

Iz vere prihaja apostolska dejavnost. Vsa krščanska skupnost ima nalogo pričevanja in oznanjevanja vesele novice o Jezusu Kristusu in odrešenju.

O svojih apostolih ne govori le Marija v Medžugorju, ampak jih je tako imenoval tudi Ludvik Marija Grignon Montfortski (1673–1716), ki je za svoje misijonsko delovanje izbral zahodne francoske pokrajine. Ta duhovni voditelj in pisatelj je zgled požrtvovalne ljubezni do ubogih in bolnikov ter plemenite apostolske gorečnosti. Bil je ustanovitelj dveh redovniški družb, ki sta nadaljevali njegovo poslanstvo. To so Hčere Božje modrosti, namenjene lajšanju telesnih in duhovnih stisk, in duhovniška Družba Marije. Ta se danes imenuje montforjanci ali grignionci, ki jih je ustanovil za apostolske namene doma in v misijonih. Obe družbi sta storili veliko dobrega in sta še danes močni ter evangeljsko uspešni na vseh celinah sveta.

Ludvik Marija Grignon Montfortski in mistikinja Marta Robin sta napovedala **vedno večjo vlogo Odrešenikove Matere**, ko se bo človeštvo bližalo dobi poslednjih časov. Kraljestvo Gospoda Jezusa Kristusa bo prišlo po isti poti kot ob prvem prihodu Božjega Sina: ta je prišel z Marijo in po Mariji v spremstvu angelskih zborov v Betlehemu. Tedaj bodo nastopili

predstavniki nevidnih angelov, ki jih Montfortski imenuje »veliki svetniki poslednjih časov«. **To bodo možje in žene, ki bodo popolnoma prežeti z marijanskim duhom**, poslušni volji Svetega Duha in kot armada močni v boju. To bodo poslednji »križarji«, prinašalci križane Ljubezni. Tudi poljska mistikinja Faustina Kowalska (1905–1938) je poudarila, da se bližajo časi, ko bodo ljudje čutili predvsem Marijin angelski sijaj.

Ludvik Montfortski je v svoji globoki duhovnosti, ki je bila marijansko naravnana, **pripravil vodnik po Marijini duhovni poti**, ki gotovo pelje do Jezusa, Odrešenika človeštva. To je tudi pot, po kateri pride Jezus do ljudi. Kakor sta bila tesno povezana kot Otrok in Mati, tako delujeta tudi sedaj, v času Cerkve. Zagotovo smo z Jezusom, če smo z Marijo.

Nauk svetega Ludvika o češčenju Matere Božje je bil napisan leta 1712, toda prvič so ga izdali šele leta 1842, nato pa še večkrat do današnjih časov. V slovenskem prevodu so Grignionovo delo naslovili »Popolna podaritev samega sebe Kristusu po Mariji«. V skrajšani obliki je delo izšlo še v dveh izdajah, 1912 in 1917, obakrat z naslovom »Marija, Kraljica src. Nauk bl. Grinjona Montfortskega o pravi pobožnosti do Matere Božje«. Prevod je oskrbela Marijina kongregacija. Prav tako je leta 1912 in leta 1918 izšlo »Kratko navodilo

za pravo pobožnost do Matere Božje, kraljice src, po nauku bl. Ludvika Grinjona Montfortskega«, pripravil ga je lazarist dr. A. Zdešar.

Montfortski govori o **potrebi češčenja Matere Božje zlasti v poslednjih časih**. Po Mariji je prišlo **Kristusovo kraljestvo**, po njej se je začelo odrešenje sveta in po njej se mora dopolniti. (49) V tem času mora biti Marija spoznana. V moči Svetega Duha mora biti odkrita njena vloga v zgodovini odrešenja. Zato jo hoče Bog v teh poslednjih časih pokazati kot mojstrovino svojih rok. To je bila na zemlji in je sedaj v nebesih. Bog hoče, da ga ljudje povečujejo in slavijo po Mariji. Zato moramo Marijo poznati bolj kot kadarkoli prej, da bomo poznali in slavili Sveto Trojico.

(Nadaljevanje in konec v naslednji številki)

Primož Krečič

PRIČEVANJA

VZTRAJATI IN ISKATI REŠITEV

Medžugorski vodiči z romarji doživimo veliko različnih stvari. Iz te zakladnice je tudi zanimiva zgodba, ob kateri sem se tudi sama zamislila.

Romarjem vedno govorimo o stvareh, ki so pomembne za našo vero. V dneh, ki jih preživijo tukaj, jim večkrat ponovimo glavna Marijina sporočila: Molite, hodite k spovedi, postite se, berite Sveto pismo, postavite evharistijo v središče življenja. Seveda se z romarji o tem tudi pogovarjamo. Vprašamo jih po njihovih izkušnjah s tem, dajemo dodatna pojasnila, spodbude ...

Nekoč je med romarji bila Poljakinja. Dobro je govorila nemško, vendar je bilo opaziti, da to ni njen materni jezik. Nekaj jo je težilo, zato se je nenehno vrtela okoli mene in me ves čas spraševala kakšne podrobnosti, recimo: »Ali moram res narediti VSE, kar mi duhovnik pri spovedi dá za pokoro?« Rekla sem ji: »Da, če vam duhovnik reče, da zmolite rožni venec, ga morate zmoliti, ali pa to s čim ustreznim nadomestiti.«

Spraševala sem se, zakaj me to sprašuje, čutila pa sem, da bistva še ne more povedati. Tudi jaz je nisem hotela postavljati v neprijetno situacijo, ker je spoved nekaj

intimnega in osebnega med človekom in Bogom.

V zaključnem pogovoru s skupino sem opazila, da zbira pogum. Nato je vstala in pred vso skupino povedala svojo zgodbo. Povedala je, da je zaradi ene težave že tretjič v Medžugorju. Ni ji namreč uspelo povrniti škode, torej opraviti pokore, ki ji jo je dal duhovnik pri spovedi. Tako je pripovedovala:

»Več kot 20 let sem pošiljala pošto v Ameriko, ki sem jo prijavila kot pisalne potrebščine, v resnici pa so bila v tej pošti tudi zasebna pisma. Poštšina za pisma je dražja kot za pisalne potrebščine, kar pomeni, da sem goljufala Nemško zvezno pošto. Ko sem spoznala, da je to greh, sem se tega spovedala – tukaj, v Medžugorju. Duhovnik mi je rekel, da moram narejeno škodo poravnati.

Tako sem šla k poštni uslužbenki in ji v svoji polomljeni nemščini poskušala pojasniti, kaj sem počela 20 let in za koliko sem ogoljufala nemško pošto (ker sem vse izračunala). Uslužbenka je samo zmajevala z glavo, ker ni vedela, na katerem obrazcu naj bi znesek nakazala. Mojega denarja ni mogla in ni hotela sprejeti ... Tako sem se

vrnila v Medžugorje, spet bila pri spovedi in spet dobila enako pokoro.« Na drugem romanju je rotila Gospo, naj ji pomaga, a odgovora ni prejela in se je razočarana vrnila domov. Spet je šla na blagajno nemške pošte in spet zneska ni mogla vplačati.

V Medžugorje je prišla še tretjič, že zelo jezna. V molitvi se je obrnila k Svetemu Duhu: »Če mi Ti zdaj ne pomagaš, če se ne pogovoriš s svojo Zaročenko in je ne prosiš, naj mi najde rešitev, se ne bom več pogovarjala s Tabo!«

Po tem je v molitvi na Podbrdu nenadoma dobila navdih, prišla k meni in me prosila, naj ji pomagam najti naslov nemškega ministra, pristojnega za pošto. Ko sva ga našli, je pripravila pismo, v katerem je zapisala samo: »Božji dar Nemški zvezni pošti.« V cerkvi je prosila duhovnika, da je pismo blagoslovil, nato ga je opremila s toliko poštnimi znamkami, kolikor je znašal njen

dolg, in ga poslala iz Medžugorja brez imena pošiljatelja, tako da ji minister ne bi mogel vrniti denarja ...

Človek se ob tem vpraša: »Gospod, zakaj si želel, da slišimo to zgodbo?« Ko nam jo je gospa povedala, se nisem mogla nehati smejati, kasneje pa sem se zamislila. Dobila sem neke vrste poduk: čeprav na neki točki ne vidim rešitve ali če česa ne morem razumeti, je treba vztrajati in iskati rešitev, zlasti pri spovedi. Zato: nikoli ne prenehajte zoreti, odstranjujte plast za plastjo, glejte vse globlje in vedno znova pokažite Gospodu svoje rane, da jih bo lahko ozdravil.

Pogosto se te zgodbe spomnim, ko grem k spovedi in se vprašam: Sem res vse naredila prav? Sem res vse povedala Gospodu? Da bi kot ta žena našla rešitve ...

Viki Dodig

November-december 2021

39

RAZMIŠLJANJE

PO POTI SVETOSTI V NEBESA

*Spodbude s. Emmanuel ob sporočilu Kraljice miru po vidkinji
Mariji 25. septembra 2021*

*Molite, pričujte in se radujte z menoj ... Zdaj, ko smo v zelo težki situaciji, nam Marija pravi, naj se veselimo, da nam pa tudi razlog za to: kajti Najvišji me še naprej pošilja, da vas vodim po poti svetosti. Ljudje so izgubljeni, strah jih je. Devica pa je prejela darilo od Boga: dovoli ji, da je še z nami in nas vodi. **Edino ona kaže pravo smer.** Ludvik Marija Montfortski je dejal: **Jezus je prišel po Mariji in Jezus bo prišel po Mariji.** Enako je ponavljal tudi papež Janez Pavel II.: Ona nam ga je*

*prinesla in ona nam ga bo ponovno pripeljala. Marija nas vodi proti tem dogodkom. Sedaj smo v bolečem prehodnem obdobju. Nihče ne ve, koliko časa bo trajalo. **Skrajšano bo, če se bomo spustili na kolena.** Ko se bo svet spustil na kolena, da bi priklical svojega Odrešenika, bo to sprožilo konec prehodnega obdobja. Za lažji izhod iz tega obdobja nam Marija predlaga naslednje tri stvari: **Molite, pričujte:** tega ni rekla prvič. Brez molitve ne moremo iziti iz te situacije. Molitev prinaša Božji*

blagoslov. Pričujte in izžarevajte tisto veselje, ki vam ga daje Bog. **Pričevati** je treba predvsem **s svojim življenjem**, če je mogoče, tudi z besedo. To pa ni dano vsakomur. **Predvsem pa ne smemo očitati tistim, ki se ne strinjajo z nami**, ampak samo pričevati z ljubeznijo.

Marija dodaja še: **radujte se z menoj**. To je že večkrat rekla. Nima pa v mislih razposajenega veselja, temveč **človekovo duhovno veselje**, ki je sad Svetega Duha in molitve.

To, da je ona še med nami, je velika milost. Ona ve, kaj je naš cilj, to so NEBESA, svetost pa je pot do tja. Toda nebesa se na poti svetosti ne zgodijo šele v trenutku smrti, temveč **so že tu na zemlji**. Kajti vsi, ki so z Jezusom in Marijo združeni v molitvi, v gorečnosti, v edinosti src, že tu živijo del nebes. Vicka je bolna, ima uničeno hrbtenico, predstavljajte si, kako trpi, je pa tako vesela kot nihče drug. In pričuje ljubezen in veselje vsem, ki jo obkrožajo.

Vedite, da ima Bog Stvarnik **načrt svetosti za vsakega od nas**. Ustvarjeni smo za veselje, srečo, da bi bili eno z Njim. To se zgodi v molitvi. In to nas vodi k svetosti. 40 let že nam Marija razlaga pot svetosti. Vabim vas, da ponovno berete njena sporočila.

Zavedajte se, otročiči, da je življenje kratko. Sama imam 74 let; ko vidim to številko, se zavem, da bom kmalu umrla. Vau! Ne morem dojeti, da

imam že toliko let. Da imam več preteklosti kot prihodnosti ... *in da vas čaka večnost, da z vsemi svetniki slavite Boga s svojim bitjem. Da ga večno slavimo z vsem svojim bitjem.* Kaj pa so nebesa? To je poroka iz ljubezni. Naša duša je tista, ki bo živela to poroko iz ljubezni z Gospodom, ki je Ljubezen sama. Ona za vse, ki bomo hodili z njo in Gospodom ter z vsemi svetniki, predvideva našo srečo v nebesih. Nadalje pravi: *Ne skrbite, otročiči, za zemeljske stvari, ampak hrepenite po nebesih.* Nekoč je rekla, da nas satan zavaja prek materialnih stvari, modernizma in egoizma. Ljudje se navezujejo na zemeljske stvari. V družinah zaradi tega nastajajo konflikti.

Prisluhnite zgodbi o duhovniku salezijancu Ivanu, ki je tudi gradil in obnavljal stavbe, načrtoval, vozil, pregledoval gradbišča, skratka, trdo je delal ... Za ljudi je bil izjemno učinkovit človek. Nekega dne je za volanom doživel cerebralni šok. Znašel se je v bolnici, kjer je ostal več mesecev. Bil je popolnoma obupan, ker ni mogel nič delati niti se gibati. Vse ga je zelo bolelo.

Prosil je, da bi ga vozili v kapelo. Ustregli so mu in ga tja vozili vsak dan. Tam je molil: »Na pomoč, na pomoč, Gospod Jezus! Ne morem več.« Prosil je Jezusa, da bi umrl. V nekem trenutku je zaslišal Kristusov glas, ki ga je vprašal: »Koliko sem

star?« Ivan je odgovoril: »Gospod, mislim, da imaš 33 let.« »Ja. Koliko pa si ti star?« »51 let.« »Zakaj se mi ne zahvališ, ker sem ti dal 18 let življenja več, kot sem živel sam. Pri 33 sem bil že mrtev.« »O Gospod, zahvaljujem se ti za teh dodatnih 18 let. Odpusti mi, da nisem mislil na to, da v primerjavi s teboj živim 18 let več in da si mi jih dal Ti. Hvala Gospod, hvala.« »Ivan, lepo si govoril o meni, a me ne poznaš. Uživaj me. Uživaj me!« je rekel Jezus. Pri tem je zelo poudaril besedi Uživaj me. Ivan ga je vprašal: »Gospod, o čem govoriš – uživaj me?« »**Sin moj, nisem te posvetil, da bi bil delavec ali uradnik, posvetil sem te, da bi bil – jaz! Bodi jaz!**« Jezus je dodal: »Ko sem trpel,

Ivan, sem se čutil zapuščenega, zavrženega. Vem, da ti zelo trpiš in sedaj to razumeš.« Ivan je bil pretresen in je poskušal razumeti Jezusove besede. Rekel mu je: »Hvala, Gospod, da si mi dal to priložnost, da bi podoživel Tvoje muke in Tvoje trpljenje. Hvala, da si me spomnil, da si me posvetil, da bi bil TI.« Od tedaj dalje se je Ivan spremenil, svoje življenje je izročil Jezusu in v sebi začutil globok mir. Ko je rekel svoj da, je človek, ki ni mogel premakniti niti mezinca na nogi in bil popolnoma odvisen od drugih, začel gibati najprej mezinec na nogi, potem noge, roke ... in je popolnoma ozdravel. Vsi so se čudili in ga spraševali, v čem je skrivnost. Rekel je: »Moja skrivnost je Gospod

Jezus, edino On, vera Vanj.« Videla sem ga po njegovi ozdravitvi. To je bil človek, ki je maševal in pridigal tako, da se je čutilo, da pozna Jezusa. Devica je rekla sveti Bernardki, da želi, **da bi bili srečni že tu na zemlji »in z menoj v nebesih«**. Gospod se poslužuje preizkušenj in včasih tudi občutka nemoči, da bi se končno vprašali: Kaj je cilj mojega življenja? **Če vaš cilj niso nebesa, ste v nevarnosti. Če so vaš cilj nebesa, jih je treba začeti že tu.** Pot svetosti se začne **z življenjem po evangeliju**. Marija nas vabi, da ga beremo vsak dan. **In prebirajmo tudi sporočila, ki nam jih kot Mati daje v pomoč, da bi živeli svetost.** V nebesih boste polno živeli tisto, kar ste, kar je vaša najgloblja identiteta. Prenehajte prebirati nešteta spletna sporočila, ki nimajo nobene vrednosti. **Hrepenite po nebesih.** Poslušajte hrepenenje svojega srca, ki je Božje znamenje v vas. Najgloblja želja vašega srca je brezmejna ljubezen in izpolni jo lahko samo Bog, Jezus. **Vrnimo križe v naše hiše, na naše mize vrnimo evangelij, vrnimo kip svete Device v naše domove, vrnite evangelij v roke svojih otrok in odraščajočih, dajte jim prebirati življenje svetnikov, da se bodo navdušili nad njihovim življenjem.** Ne dajajte jim neumnosti, ki jih puščajo prazne ali jih vodijo v droge, alkohol, satanizem in sprevrženosti vseh vrst.

Povedala vam bom izpoved patra, ki je spovedoval leta 1985 v Medžugorju. Ko se je usedel pod drevo in se pripravil za spovedovanje, je prišla neka žena, da bi se spovedala. Blagoslovil jo je in jo prijazno sprejel. Ona pa mu je rekla: »Kako si lep. Kaj delaš tu?« Potem pa ga je začela žaliti, govoriti vulgarno, celo preklinjati. Nato pa še kričati, da so se vsi obračali tja ... Duhovnik pa se je spraševal, kako bi rešil to dušo, ker je čisto zablodila. **Začel je moliti.** Ona je še naslednje pol ure vpila, ga zasmehovala, preklinjala z najhujšimi kletvami. On

pa se ni ustrašil, niti ni hotel, da bi odšla, kajti rekel si je: če jo pustim oditi, se bo pogubila ... In tako je molil goreče, kolikor je mogel: »Gospod, naredi kaj!« Čez pol ure se je **zaslišal droben zvonec**. To je bilo znamenje, **da Marija prihaja na zemljo**. In zgodil se je čudež, za katerega je duhovnik prosil. Žena se je vrgla na kolena in planila v jok. Jok, ki prihaja iz globin, ki osvobaja. Jokala je, dolgo, nato pa je začela spoved. Bila je ura prikazanja, bilo je poletje, ura je torej bila 18.40. Spoved je trajala do dveh zjutraj. Ta žena je našla pot odrešenja, ker je naletela na **svetega duhovnika**. Ta duhovnik ni hotel izpustiti te duše, ne da bi ji pomagal. **Ob uri, ko prihaja Devica na zemljo!**

Nebesa bodo vaš cilj in radost bo zavladata v vašem srcu. Najti je treba ta cilj in začeti vlagati vanj, tako kot si pripravljate dom, kjer boste živeli

na starost. Svet je negotov, nebesa pa so popolnoma zanesljiva. **Bodite prepričani, da vas je Bog ustvaril za nebese**, zato vlagajte v nebese. In hrepenite po nebesih. Marija vas bo vodila tja. **Če imate drug cilj kot nebese, potem morate to spremeniti**. Primitve Marijo za roko, pustite se ji voditi. Ne boste razočarani.

Z vami sem in vas vse blagoslovijam s svojim materinskim blagoslovom. **Ona je že tu.** To me spominja na čas, ko se je Jezus pripravljaj na trpljenje. Predstavljaj si, da je šel k svoji Materi in jo prosil za njen materinski blagoslov. Dragi bratje in sestre, **to je isti blagoslov**, ki ga sedaj deli nam in ki nam ga bo vedno dajala, ker nas ljubi.

Prevod in priredba: Marta Ciraj

Vir: <https://www.youtube.com/watch?v=RBybv4vFs0c>

MARIJINI OBROKI – PODVOJITEV DONACIJ

Po zaslugi širokogrudnih dobrotnikov bodo donacije, ki bodo prispele v času od 1. novembra 2021 do 31. januarja 2022, podvojene, in sicer do vrednosti 1,6 milijona £ (1,85 milijona €). To pomeni, da bo donacija za enega otroka (18.30 €), ki bo prispela v sklad Marijinih obrokov do 31. januarja, nahranila dva otroke. Vabimo vas torej, da darujete čim prej, da bomo lahko vašo donacijo podvojili.

Ti darovi nam bodo pomagali doseči lačne otroke po vsem svetu, vključno s tistimi, ki so prizadeti zaradi naravnih nesreč, različnih spopadov

in pandemije COVID-19.

Sibongile in Sarah živita s svojo mamo v kmečki vasi v Zambiji. Dekleti se srečujeta s številnimi izzivi, kot je npr. dvournna hoja do šole. Vsaka ima samo en par obutve: Sibongile ima samo črne čevlje, ki so ji preveliki, Sarah pa nosi gumijaste sandale. Obe pa gresta lažje na pot, ker se zavedata, da bosta kmalu lahko nasitili svoja želodčka s hranilnim obrokom, ki jima bo pomagal, da se bosta lahko osredotočili na učenje. Sibongile pravi: »Svojo kašo jem ob 11. uri. Če doma od prejšnjega večera ne ostane nič hrane, je to moj prvi

November-december 2021

45

dnevni obrok.«

Sanja o tem, da bi bila medicinska sestra, da bi lahko pomagala ljudem. Je zelo optimistična in verjame v svetlejšo prihodnost.

V preteklih dveh mesecih ste, dragi dobrotniki, **darovali skupaj 15.320 € in s tem 837 otrokom omogočili celoletno šolsko prehrano. Del teh sredstev (6.320 €) smo nakazali že v novembru, torej bo ta znesek podvojen! Pomoč bo tako dana še več otrokom. Kako čudovito!**

Naj vam Marija podeli vse potrebne milosti. Hvala vam.

Možnost prispevanja darov:
DPM-MIR SLOVENIJA,
Černetova 20, 1000 Ljubljana,
Swift HDELSI22
IBAN SI56 6100 0002 0668 137
SKLIC: SI00 1983-2002
NAMEN: Marijini obroki
KODA NAMENA: CHAR

Pripravila: Marta Ciraj

ROMANJA

Zaradi covid-19 je za potovanje v Medžugorje potrebno imeti uradno dokazilo o izpolnjevanju enega od PCT pogojev (preboleli – cepljeni – testirani). Potrdilo o cepljenju imejte v papirni obliki v angleščini, izvid testiranja ne sme biti starejši od 48 ur. Priporočamo dosledno upoštevanje vseh navodil organizatorjev romanja.

Od 10. do 12. decembra. Odhod iz Kranja (ob 19.00), Ljubljane (19.30), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 12. decembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

Od 30. decembra 2021 do 2. januarja 2022, za novo leto. Odhod iz Ljubljane ob 6.00, povratek 2. januarja zvečer. Informacije in prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 30. decembra 2021 do 2. januarja 2022. Odhod iz Ljubljane ob 6.00 zjutraj, prihod 2. januarja 2022 okrog 18. ure. Romanje bo potekalo v globoki zbranosti. Premišljevali bomo o Marijinem življenju in se odpočili na Njenem srcu. Lepo povabljeni tudi tisti, ki iščete življenjskega sopotnika. Dodatne informacije: Ivanka 070/766-577.

ZADNJA VEST

Ko je bila tokratna številka že skoraj pripravljena na tisk, je iz Medžugorja prišla novica, da je papež imenoval novega apostolskega vizitatorja za Medžugorje. To nalogo bo odslej opravljal italijanski nadškof Aldo Cavalli. Naj ga Kraljica miru vodi tako, kot je vodila pokojnega nadškofa Henryka Hoserja, katerega je nasledil!

Vir: <https://www.medjugorje-info.com/medjugorje-novosti/>

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** PARTNER GRAF d. o. o., Gasilska 3, 1290 Grosuplje.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. **Dar** za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. **Nov TRR** za dar iz Slovenije: SI56 6100-0002-0667-555 (odprt pri Delavski hranilnici), **sklic:** 00 - številka naročnika (na naslovu je pred imenom in priimkom) -2021

Za naročanje ali objavljanje revije kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Starejše revije so dostopne na www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

11. december 1986: "Dragi otroci! Kličem vas, da bi v tem času molili posebno zato, da bi doživeli radost v srečanju z novorojenim Jezusom. Želim, dragi otroci, da bi te dni doživeli tako, kot jih doživljam jaz. Z veseljem vas želim voditi in pokazati radost, ki naj bi je bil deležen vsakdo. Zato, dragi otroci, molite in se mi popolnoma izročite. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

Dar za revijo: 2€